

M. A. ULJANOVALLE

Elokuun 24 pnä 1909.

Rakas äiti! Eilen sain kirjeesi ja vastaan ensimmäisessä postissa. Manjashan suhteen olet suotta huolissasi. Hän paranee hyvin. Hän ei vielä tosin voi kävellä paljon: on vielä jonkin verran kipua jalassa (oikeassa). Kyselimme lääkäreiltä Pariisissa ja täällä, maaseudulla, merkitseekö se jotain pahaa. Kaikki sanovat, että ei. Sanovat, että parantuminen tapahtuu normaalisti, mutta hitaanlaisesti. Manjashaa kehoitettiin käyttämään harsosidettä, että kävellessä olisi vähemmän tärähdyksiä. Eilen hän käveli 5—6 virstaa, nukkui sen jälkeen mainiosti ja tuntee itsensä pirteäksi. Yleensä puhuen ulkonäkö hänellä on nyt *verratomasti* parempi, ruokahalu ja uni ovat hyvät, näöltään hän on aivan terve. Sanalla sanoen — kirjoitan *aivan suoraan* — kaikki menee mainiosti, joskin hitaasti. Se johtuu luultavasti siitä, että hän väsyi talvella kovasti. Täällä me lepäämme hyvin. Olemme olleet täällä jo 3 viikkoa ja aiomme olla vielä kaksi tai ehkä kolmekin. Voiko Manjasha matkustaa kuukauden kuluttua Venäjälle, sitä en vielä voi sanoa. Kolmiviikkoisen levon aikana hän on paljon parantunut. Olen häntä kovasti kehottanut juomaan enemmän maitoa ja syömään viilipiimää. Viilin hän valmistaa itse, mutta minun mielestäni hän syö kuitenkin riittämättömästi: sen johdosta meillä on hänen kanssaan aina kiistaa.

Huoneet meillä ovat täällä hyvät, täysihoitola on hyvä ja halpa (10 frangia päivältä 4:stä). Käymme ahkerasti Nadjan kanssa pyöräilemässä.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan terveyttä.

Sinun V. U.

Kaikilta meiltä parhaimmat terveiset.

P. S. Mitä Markille kuuluu? Onko hän leikkauksen jälkeän täydellisesti parantunut? Terveiset hänelle meiltä kaikilta!

*Lähetetty Bonbonista (Ranska,
Seine-et-Marnen departementti)
Sinelnikovon asemalle
(Jekaterinoslavin kuvern.)*

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 1. numerossa*

Julkaistaan käsikirjotuksen mukaan
